Dosar nr. 2-22099328-05-2a-29052024

Prima instanţă: Judecătoria Cahul sediul Central

Judecător: Dumitru Bosîi

Curtea de Apel Sud
(sediul Cahul)

D E C I Z I E
În numele Legii

10 aprilie 2025 mun. Cahul

Colegiul judiciar al Curţii de Apel Sud sediul Cahul
în componenţa:
preşedintele şedinţei de judecată: ***dlui*** **Vitalie Movilă,**
judecătorii: ***dnei*** **Inga Gorlenco,** ***dlui*** **Serghei Pilipenco,**
cu grefierul: Margarita Flocea,
Cu participarea:
Reprezentantul apelantului, avocatul Galupa Marina,

a judecat în şedinţă publică, în ordine de apel, apelul declarat de către reclamantul Boicenco Victor și avocatul Galupa Marina, împotriva hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 10 noiembrie 2023 pronunțată în cauza civilă la acțiunea formulată de Boicenco Victor împotriva SRL „Clemiro”, privind anularea ordinului de concediere, încasarea a trei salarii medii, încasarea salariului pentru absența forțată, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,-

C O N S T A T Ă:

În fapt.

La data de 11 iulie 2022 reclamantul Boicenco Victor a înaintat acțiune împotriva S.R.L. „Clemiro” cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea a trei salarii medii, încasarea salariului pentru absența forțată, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, conform contractului individual de muncă din 18 mai 2021, Boicenco Victor a fost angajat la S.R.L. „Clemiro”, în calitate de conducător auto.

Invocă că în urma traumatismului la locul de muncă, a trecut tratament medical perioada de 16 martie 2022 până la 23 mai 2022. Prezentând spre achitare foile de boală la 26 aprilie 2022 a aflat că nu se mai consideră persoană asigurată.

După finisarea tratamentului la 24 mai 2022 la contabilitate S.R.L. „Clemiro" i s-a comunicat că este concediat. Nefiind admis la locul de muncă și neavând înmânate careva acte legate de concedierea sa a înaintat în scris cerere privind trimiterea în adresa sa a actelor legate de concediere.

Menționează că tot odată la 13 iunie 2022 a apelat la angajator cu cerere prealabilă solicitând anularea ordinului de concediere, achitarea sumelor pe buletinul de boală și salariale pe întreaga perioadă și restabilirea la muncă. La 06 iulie 2022 a primit ordinul de concediere și procesele verbale a comisiei, fără careva răspuns la cererea prealabilă.

La 06 iulie 2022 a primit pe poștă ordinul nr. 9 din 12 martie 2022 privind concedierea sa din funcție în temeiul proceselor verbale de constatate nr. 01 din 29 ianuarie 2022, nr.02 din 02 martie 2022 și nr. 03 din 12 martie 2022. Conform ordinului vizat reclamantul a fost concediat în baza art. 86 lit. h) Codul muncii în legătură cu absența nemotivată de la locul de muncă la data de 12 martie 2022 începând cu ora 9:00 până la 14:00.

Susține că, nu este decacord cu ordinul respectiv îl consideră ilegal din următoarele considerente. Referitor la această sancțiune disciplinară nu i s-a solicitat în scris nici o explicație pentru a clarifica situația bănuită de angajator. Faptul că concedierea sa este ilegală se demonstrează prin lipsa actelor corespunzătoare și din procesele verbale a comisiei, care în componența ei sunt doar persoanele cointeresate (rude sangvine) nefiind nici un membru din partea salariatului. Mai mult ca atât, despre procesele-verbale din 29 ianuarie 2022 și din 02 martie 2022 reclamantul a aflat doar după concedierea sa primindu-le pe poștă la 06 iulie 2022.

Relevă că, ținând cont de faptul că în perioada 16 martie 2022 până la 24 mai 2022 s-a aflat pe buletin de boală iar, ordinul de concediere l-a primit la 06 iulie 2022 termenul de adresare în instanța de judecată nu este omis.

Solicită reclamantul admiterea acțiunii civile, anularea ordinului nr. 9 din 12 martie 2022 privind concedierea sa din funcție, restabilirea la locul de muncă în calitate de conducător auto, încasarea salariului pentru întreaga perioadă absenței forțate de la lucru, încasarea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, încasarea sumelor restante inclusiv suplimentului de 0,3% prevăzut de art. 330 Cod muncii R.M, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

La data de 01 noiembrie 2022 prin intermediul Secției Evidență și Documentare Procesuală a Judecătoriei Cahul, sediul Central a parvenit cerere de majorare a pretențiilor depusă de reclamantul Boicenco Victor potrivit căreia solicită admiterea acțiunii civile, anularea ordinului nr. 9 din 12 martie 2022

privind concedierea sa din funcție, în locul restabilirii la locul de muncă în calitate de conducător auto de încasat 3 salarii medii care constituie 8775 lei (2925 x3 luni), încasarea salariului pentru întreaga perioadă absenței forțate de la lucru, 13 martie 2022 până la ziua ședinței de judecată 02 noiembrie 2022, ce constituie suma de 21937,5 lei (7,5 luni x 2925 lei), încasarea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, încasarea sumelor restante inclusiv suplimentului de 0,3% prevăzut de art. 330 Codul muncii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 4000 lei.

În cursul examinării cauzei pârâtul S.R.L. „Clemiro" prin intermediul avocatului Baran Victor a depus cerere prin care a solicitat admiterea excepției de tardivitate, respingerea acțiunii aflate pe rolul Judecătoriei Cahul, sediul Central la acțiunea înaintată de S.R.L. „Clemiro" privind litigiu în muncă ca fiind tardivă.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 02 noiembrie 2022, s-a dispus respingerea cererii privind aplicarea excepției de tardivitate, conform art. 186^1 Cod de procedură civilă invocată de reprezentantul pârâtului în cadrul examinării cauzei civile la acțiunea înaintată de Boicenco Victor împotriva S.R.L. „Clemiro", privind anularea ordinului de concediere, încasarea a trei salarii medii, încasarea salariului pentru absența forțată, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Poziția primei instanțe.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 10 noiembrie 2023 s-a respins ca neîntemeiată acțiunea lui Boicenco Victor către S.R.L. „Clemiro" cu privire la anularea ordinului de concediere din 12.03.2022, încasarea a trei salarii medii în locul restabilirii în funcție, încasarea penalității, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Solicitarea și argumentele apelantului.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 13 noiembrie 2023 reclamantul Boicenco Victor și avocatul Marina Galupa au depus cerere de apel prin care au solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 10 noiembrie 2023 privind respingerea pretențiilor formulate de Boicenco Victor către S.R.L. „Clemiro" litigiu de muncă, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor reclamantului Boicenco Victor.

Ulterior la data de 28 mai 2024 reclamantul Boicenco Victor și avocatul Marina Galupa a depus apel suplimentar prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Cahul sediul Central din 10.11.2023 prin care s-au respins cerințele lui Boicenco Victor față de S.R.L. „Clemiro" în litigiu de muncă, cu rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de *admitere a acțiunii*

civile; anularea ordinului nr. 9 din 12.03.2022 privind concedierea din funcţie; în locul restabilirii la locul de muncă în calitate de conducător auto de încasat 3 salarii medii care constituie 8775 lei (2925 lei x 3); încasarea salariului pentru întreaga perioadă absenţei forţate de la lucru: 12.03.2022 până ziua şedinţei de judecată; încasarea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei; încasarea sumelor restante inclusiv suplimentului de 0,3% prevăzut de art. 330 CM R.M.; încasarea cheltuielilor de judecată de 4 000 lei şi încasarea cheltuielilor de judecată în apel.

În argumentarea apelului a făcut trimitere la pretenţiile formulate în acţiune împotriva S.R.L. „Clemiro". S-a indicat că la data de 12.03.2022 Boicenco V. a fost la lucru, fiind văzut şi de angajatorul său, şi de colegul de serviciu Pogurschii şi de specialistul venit din Chişinău.

Prin hotărârea instanţei de judecată Cahul din 10.11.2023 s-au respins ca neîntemeiate cerinţele lui Boicenco Victor formulate în acţiunea civilă. Instanţa de judecată menţionează: „Dând o apreciere probelor menţionate, se constată cu certitudine că pârâtul „Clemiro" S.R.L, ca angajator, a dovedit legalitatea şi temeiurile concedierii din funcţie a reclamantului, în temeiul prevederilor art. 86 alin.(1) lit.h) din Codul muncii al RM, adică pentru absenţa nemotivată de către salariatul Boicenco Victor de la locul de munca la data de 12 martie 2022 începând cu ora 09:00 până la 14:00, acţiuni ce servesc drept temei pentru pierderea încrederii angajatorului faţă de salariatul respectiv, or, potrivit pct. 13 a contractului individual de muncă nr. 47 din 18 mai 2021, de către părţile contractante a fost stabilit regimul de muncă cu programul de lucru luni-vineri de la ora 08:00 până la 16:00, şi respectiv sâmbătă de la ora 08:00 până la 13:00".

Instanţa de judecată indică că temeinicia concedierii este pierderea încrederii angajatorului faţă de salariat. Însă pierderea încrederii este prevăzută cu totul în altă normă de drept: art. 86 alin. (1) lit. k) Codul Muncii *comiterea de către salariatul care gestionează nemijlocit mijloace băneşti sau valori materiale ori care are acces la sistemele informaţionale ale angajatorului (sisteme de colectare şi gestiune a informaţiei) sau la cele administrate de angajator a unor acţiuni culpabile, dacă aceste acţiuni pot servi drept temei pentru pierderea încrederii angajatorului faţă de salariatul respectiv".*

S-a menţionat că, instanţa a indicat că „*Astfel procedând la analiza ordinului contestat nr.9 din data de 12 martie 2022 referitor la aplicarea sancţiunii disciplinare sub formă de concediere a reclamantului Boicenco Victor din funcţie de conducător auto, în temeiul proceselor-verbale nr. 1 din 29 ianuarie 2022. nr. 2 din 02 martie 2022 precum şi nr. 3 din 12 martie 2022, instanţa a constatat, că angajatorul „Clemiro" S.R.L. a emis ordinul menţionat, fiind respectată procedura de concediere stipulată în art. 86, 206, 208-210 din Codul muncii, acesta încadrându-se în prevederile legale menţionate supra, cuprinzând toate datele necesare, corespunde după formă şi conţinut prevederilor citate, fiind*

indicate temeiurile de fapt şi de drept ale aplicării sancţiunii, termenul şi organul în care sancţiunea poate fi contestată. În aceste condiţii, fiind în prezenţa condiţiilor legale de formă şi de fond, instanţa constată cu certitudine legalitatea ordinului nr. 9 din data de 12 martie 2022 referitor la aplicarea sancţiunii disciplinare sub formă de concedierea lui Boicenco Victor".

„Năzuind spre satisfacerea cerinţelor, reclamantul a invocat că ordinul contestat îl consideră ilegal cu privire la această sancţiune disciplinară, aşa cum nu i s-a solicitat în scris nici o explicaţie pentru a clarifica situaţia bănuită de angajator. Faptul că concedierea sa este ilegală se demonstrează prin lipsa actelor corespunzătoare şi din procesele verbale a comisiei, care în componenţa ei sunt doar persoanele cointeresate (rude sangvine) nefiind nici un membru din partea salariatului. Mai mult ca atât, despre procesele-verbale din 29 ianuarie 2022 şi din 02 martie 3022 reclamantul a aflat doar după concedierea sa, primindu-le prin poştă la 06 iulie 2022, însă instanţa apreciază argumentele citate ca declarative, nefiind prezentate careva probe pertinente în confirmarea acestora.

Nu poate fi reținut nici argumentul precum că reclamantul Boicenco Victor care s-a aflat în concediul medical în perioada 16 martie 2022 până la 23 mai 2022, prezentând spre achitare certificatele medicale, la 26 aprilie 2022 a aflat că este o persoană neasigurată, iar la 24 mai 2022 după finisarea tratamentului la contabilitatea „Clemiro" S.R.L i s-a comunicat că este concediat, or, potrivit Ordinului nr. 9 din 12 martie 2022 cu privire la concedierea din funcţia de conducător auto în privinţa lui Boicenco Victor, este emis anterior datei când reclamantul s-a aflat în concediu medical şi nefiind adus la cunoştinţa salariatului, sub semnătură aşa cum salariatul la 12 martie 2022 a absentat nemotivat de la serviciu".

Atrage atenția asupra faptului că, pârâtul în ședința de judecată nu a prezentat nici o probă. Instanța de judecată indică la legalitatea ordinului de concediere a lui Boicenco V. din 12.03.2022 indicând ca temeiul proceselor-verbale nr. 1 din 29 ianuarie 2022, nr. 2 din 02 martie 2022 precum şi nr. 3 din 12 martie 2022.

Însă procesele-verbale nr. 1 din 29 ianuarie 2022, nr. 2 din 02 martie 2022 nu au nici o valoare şi nu pot fi puse în vină salariatului în detrimentului lui în condiția cînd nu au fost aplicate sancțiuni disciplinare. Lipsește sancțiunea disciplinară înseamnă că lipsește abaterea. Mai ales că aceste procese-verbale nu au fost aduse la cunoștință salariatului.

Însă potrivit ordinului de concediere nr. 09 din 12.03.2022 în p.1 al ordinului se indică despre concediere în legătură cu absenta de la lucru la data de 12.03.2022.

A menționat că instanța de judecată a indicat că *s-a respectat procedura de concediere stipulată în* art.86, 206, 208-210 din Codul muncii.

Pîrîtul în termenul şi în modul stabilit de instanță nu a prezentat probe referitor la comunicarea salariatului sub semnătură aceste procese-verbale şi ordinul de concediere. Acestea i-au fost trimise Iui Boicenco V. la cererea lui prealabilă. În loc de răspuns motivat la cererea prealabilă i s-au trimis aceste acte. Nu este nici un ordin de formarea acestei comisii disciplinare cu discutarea componenței ei în colectivul de muncă. Din aceste procese-verbale inclusiv şi cel din 12.03.2022 nu este clar cine este din partea salariatului şi cine este din partea angajatorului. Din componenţa indicată în procesele-verbale membrii sunt toţi rude - persoane cointeresate.

Susține că este evident că aceste procese-verbale şi ordinul de concediere au apărut din cauza conflictului avut loc la locul de muncă la 12.03.2022 între Boicenco V, şi Buia M. Acest fapt se demonstrează prin ordonanța de scoatere a persoanei de sub urmărirea penală şi clasarea procesului din 27.05.2022 față de Buia Mihail fiind perfect valabil, şi anexată la dosar în cadrul ședinței de judecată. Din această ordonanță se demonstrează că la data de 12.03.2022 Boicenco V. a fost la locul său de muncă şi se constată faptul că Buia M. nu are nici o legătură cu vătămările corporale medii apărute la Boicenco V. de la care acesta s-a tratat pînă la data de 23.05.2022.

Conform acestei ordonanțe s-a constatat:

- că, la 12.03.2022 Boicenco V. în jurul orei 9:00 - 10:00 a venit la serviciu şi s-a apropiat de Mihail Pogurschii cu care în doi au consumat o sticlă de coniac (declarațiile lui Mihai Pogurschii);

- că, într-o zi de sâmbătă a lunii martie 2022, în jurul orei 10:30 a venit persoana pe numele Alexandru din Chișinău şi ei au intrat pe teritoriu. În chioșcul paznicului l-a văzul pe Victor Boicenco şi Mihai Pogurschii unde pe masa era o sticlă de coniac. Acolo au avut un conflict verbal şi reproșuri, (declarațiile lui Buia Mihail).

- că, la data de 12.03.2022 sâmbătă în jurul orelor 12 specialistul Alexandr Şaragov a venit la Cahul din Chișinău pentru diagnosticul mijloacelor de transport la SRL "Clemiro" unde pe teritoriu se aflau automobilele şi șoferul pe numele Victor şi Mihail. Victor acorda ajutor prin ridicarea capotei dar nu reușea, apoi peste 15 minute a dispărut. Buia a plecat dar el a rămas pe teritoriu cu șoferul Victor (declarațiile dul Alexandr Şaragov)

- în ordonanță se constată: „*În acest context se reţin ca fiind veridice declarațiile lui Buia Mihail Feodor, care a declarat că nu a aplicat nici o lovitură numitului Victor Boicenco la data de 12.03.2022 şi că ultimul a fost depistat afla în stare de ebrietate la serviciu.”*.

Deci din acest act procesual perfect legal şi valabil s-a constatat că la data de 12.03.2022 Boicenco Victor s-a aflat la serviciu pe teritoriul SRL „Clemiro”, cel

puțin în perioada de timp 9:00- 12:30, confirmat inclusiv prin declarațiile lui Buia Mihail.

Partea reclamantă a prezentat instanței de judecată, acest document în susținerea poziției sale, însă instanța de judecată nici nu l-a examinat, nu s-a expus în hotărâre asupra acestei probe şi a adoptat o hotărâre ilegală.

Susține că, nu este nici o probă legală de ar demonstra lipsa lui Boicenco V. la data de 12.03.2022 la serviciu ci dimpotrivă prin ordonanța procurorului din 27.05.2022 s-a demonstrat cert că minimum în perioada orelor 9:00- 12:30 Boicenco V. s-a aflat la lucru şi a efectuat acțiunile solicitate de specialistul Şaragov A..

Dacă să s-ar urma poziția organului de urmărire penală expusă prin ordonanța din 27.05.2022 reiese că leziunile corporale medii au apărut la Boicenvo V. din cădere, ceia ce a servit temei de tratament până la data de 23.05.2022 conform 3 buletine de boală anexate la dosar, fapt ce demonstrează că dânsul după data de 12.03.2022 la serviciu nu s-a prezentat motivat deoarece s-a simțit rău, şi nu a cunoscut despre actele întocmite de angajator referitor la concedierea sa, aflând după însănătoșire în baza cererii prealabile adresate angajatorului.

Din *Extrasul contului curent al persoanei asigurate* (de la CNAS) Boicenco V. a activat la pârât în perioada ianuarie 2022 - 12 martie 2022 având o singură lună complet lucrată- februarie 2022 cu salariul 2925 lei. Anume acest salariu este pus în calcul.

Boicenco Victor pretinde la admiterea acțiunii civile, anularea ordinului nr. 9 din 12.03.2022 privind concedierea din funcție, în locul restabilirii la locul de muncă în calitate de conducător auto de încasat 3 salarii medii care constituie 8775 (2925 lei x 3), încasarea salariului pentru întreaga perioadă absenței forțate de la lucru:12.03.2022 până la ziua ședinței de judecată, încasarea prejudiciului moral în sumă de 100000 lei, încasarea sumelor restante inclusiv suplimentului de 0,3 % prevăzut de art. 330 Codul muncii, încasarea cheltuielilor de judecată de 4000 lei.

Începând cu ziua concedierii - 12.03.2022 până la data de 12.05.2024 sunt 26 luni înmulțit cu 2925 lei face 76050 lei (perioada absenței forțate de la muncă).

Termenul de declarare a apelului.

Conform art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, „*(1) Termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel*.”

Lucrările dosarului atestă că instanța de fond a examinat cauza civilă și a pronunțat hotărârea judecătorească în ședința din 10 noiembrie 2023, în prezența avocatului Marina Galupa și în lipsa celorlalți participanți la proces. Potrivit recipisei avocatul Marina Galupa a recepționat copia dispozitivului deciziei la data de 10 noiembrie 2023, și prin scrisoarea din 14.11.2023 participanților la proces le-

a fost expediat dispozitivul hotărârii. Dovada de recepționare a dispozitivului hotărârii lipsește.

Apelul a fost înregistrat de către reclamantul Boicenco Victor și avocatul Galupa Marina data de 13 noiembrie 2023 și ulterior la data de 07 iunie 2024. Astfel, Completul de judecată consideră că, termenul legal de declarare a apelului a fost respectat.

Poziția părților în ședința instanței de apel.
Procedura de citare legală legal executată.

În ședința instanței de apel, nu s-a prezentat apelantul Boicenco Victor, care a fost legal citat despre locul, data și ora examinării cauzei, interesele acestuia fiind apărare de avocatul Marina Galupa care a pledat pentru examinarea cauzei în lipsa acestuia așa cum acesta cunoaște despre examinarea cauzei.

De asemenea nu s-a prezentat reprezentatul S.R.L. „Clemiro" și avocatul Baran Victor, care au fost legal citați despre locul, data și ora examinării cauzei și nu au comunicat motivele neprezentării sale.

În conformitate cu art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă, *Neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului*.

Completul de judecată ținând cont de faptul, că intimatul și avocatul fiind legal citați, nu s-au prezentat în ședință de judecată și nu au comunicat motivele neprezentării sale, iar interesele apelantul sunt apărate de un avocat ales, a dispus judecarea cauzei în lipsa părților absente.

Avocatul Marina Galupa în interesele lui Boicenco Victor în ședința instanței de apel a menționat că, acțiunea civilă inițială a fost raportată, iar ulterior a fost depusă acțiune de majorare a pretențiilor prin care s-a solicitat în locul solicitării restabilirii la locul de muncă în calitate de conducător auto de încasat 3 salarii medii a acestuia. Ceea ce este privește încasarea suplimentului de 0,3% prevăzut de art. 330 Codul muncii, se referă la suma restantă de 12 zile care a lucrat în luna martie, s-a clarificat și Boicenco Victor le-a primit. A menționat că, potrivit contractului individual de muncă Boicenco Victor a fost angajat în calitate de șofer la S.R.L. „Clemiro" activitatea lui consta în transportarea mărfurilor la necesitate, adică nu în fiecare zi venea. În contract este indicat că ultimul lucrează sâmbăta de la 08:00 până la 13:00, în ziua respectivă de 12 martie 2022, zi de sâmbătă nu a avut volum de lucru de transportarea greutăților, doar a fost chemat pentru faptul că vine un specialist din Chișinău pentru a verifica ceva la automobile și acesta trebuie să asiste. Ultimul a venit la servici la ora 09, a dat mâna cu paznicul, l-a asistat pe expertul respectiv în cauză, în lucrul acestuia ca până la urmă să vină Buia cu pretenții că nu așa închide și deschide capota mașinii și că

este beat sau că este treaz, în acest fel. L-a acostat fizic, l-a lovit, până la urmă a căzut s-a lovit, a fost nevoit să plece acasă. Buia înțelegând că este cerere la poliție, privind acostarea lui, deoarece a stat în spital aproape trei luni de zile, deci a scris și el ordinul dat de concediere și au fost întocmite procese verbale privitor la lipsa de la locul de muncă. Însuși Buia vorbește cu el în ziua de sâmbătă, îl însărcinează, se sfădește cu el, ca tot apoi să indice că, la lucru nu a fost și îl concediază în baza acestui proces-verbal privind lipsa de la locul de muncă la data de 12 martie 2022. Drept probă a fost prezentată ordonanța procurorului, deoarece s-a cercetat cazul până la urmă, precum că el a fost lovit, bătut, a stat în spital. Este ordonanța de neîncepere a urmăririi penale față de Buia Mihail pe cazul din 12 martie 2022 și procurorul descrie foarte amănunțit și declarațiile lui Buia care indică că, într-adevăr la data de 12 martie 2022, Boicenco a venit la lucru, ce a făcut la lucru, a fost pretext că, chipurile era beat. Și meșterul din Chișinău la fel indică că, el când a venit a fost la fața locului șoferul Victor, care l-a asistat la întrebările respective. Paznicul spune că, într-adevăr Boicenco a fost și a stat la el la chioșc. Până la urmă organul de urmărire penală să facă concluzia că, „*în acest context se reține ca fiind veridice declarațiile bănuitului Buia Mihail Feodor, care a declarat că nu a aplicat nici o lovitură numitului Victor Boicenco la data de 12.03.2022 şi că ultimul a fost depistat în stare de ebrietate la serviciu.”.* Faptul că Boicenco Victor la data de 12.03.2022 a fost la lucru este constatat și de organul de urmărire penală. S-a mirat de faptul că instanța de judecată, prin hotărârea sa, face trimitere la faptul că angajatorul a procedat foarte corect și l-a concediat deoarece a pierdut încrederea în Boicenco Victor. A menționat că la caz nu se vorbește de lipsa încrederii, mai mult ca atât la materialele dosarului nici partea adversă nu a prezentat careva contracte de răspundere materială, din care să vorbească că a pierdut încrederea din careva motive. Își creează impresia că instanța de judecată nici nu a studiat materialele dosarului deoarece indică la soluția sa în linii generale fără a face trimitere măcar la un act din cele anexate la acțiunea civilă. În concluzie a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie anulat ordinul nr. 9 din 12.03.2022 privind concedierea din funcție; în locul restabilirii la locul de muncă în calitate de conducător auto de încasat 3 salarii medii care constituie 8775 lei (2925 lei x 3); încasarea salariului pentru întreaga perioadă absenței forțate de la lucru de la 12.03.2022 până ziua ședinței de judecată 11.02.2025 – 35 luni x 2925 lei = 102375 lei; încasarea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei – așa cum ultimul este bătut, concediat fără nici o retribuire și încasarea cheltuielilor de judecată de 4 000 lei, la materialele dosarului este anexat date de la CNAS unde este anexat salariul pentru fiecare lună, unica o lună întreagă este februarie cu un salariu de 2925 lei. Mai menționează că nici procedura de concediere nu a fost respectată, așa cum nu s-au solicitat nici explicații, fiind în concediu medical după aceasta i s-a comunicat că,

el de trei luni în urmă a fost concediat, fără a i se aduce la cunoștință ordinul, fără a-l anunța. Referitor la faptul că, din procesele verbal se indică că i s-au cerut explicații a menționat că, Boicenco Victor nici verbal nu a fost chemat de a da explicații. După ce a depus cerere de a i se elibera ordinul de concediere, angajatorul a expediat în adresa lui Boicenco ordinul de concediere și procesele-verbale inventate. Buletinele de boală nu au fost achitate, motive din care a solicitat să nu mai fie restabilit în funcție dat să fie achitate 3 salarii.

Aprecierea instanței de apel.

Audiind poziția avocatului, studiind materialele dosarului, analizând hotărârea judecătorească în coraport cu argumentele apelului, Completul de judecată conchide asupra admiterii apelului, casează integral hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, pentru considerentele ce urmează.

Conform art. 385 lit. c) Cod de procedură civilă, „*instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept: a) să respingă apelul şi să menţină hotărîrea primei instanţe”.*

Potrivit art. 386 alin.(1) lit. a) - c) Cod de procedură civilă, „*(1) Hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei;”.*

Din materialele cauzei s-a constatat că, reclamantul Boicenco Victor a fost angajat de către angajatorul „Clemiro” S.R.L. în calitate de conducător auto în baza contractului individual de muncă nr.47 din 18 mai 2021. Potrivit contractului regimul de muncă al reclamantului era de luni până vineri, de la 08:00 la 16:00, și sâmbătă de la 08:00 până la 13:00. (f.d.6-7)

Potrivit ordinului nr. 9 din 12 martie 2022, Boicenco Victor a fost concediat din funcția de conducător auto în legătură cu absența nemotivată la locul de muncă la data de 12 martie 2022, începând cu ora 09:00 până la 14.00, conform art. 86 lit. h) din Codul muncii. S-a indicat că, contabilitatea va efectua calcularea și achitarea salariului și indemnizației de concediu neutilizat și s-a indicat că prezentul ordin, poate fi contestat în instanța de judecată Cahul conform legislației în vigoare în condițiile art. 355 a Codului muncii, în termen de 3 luni. (f.d. 9)

Totodată, potrivit ordinului s-a indicat că, temeiul emiterii ordinului a servit procesul-verbal de constatare nr. 1 din 29.01.2022, nr. 2 din 02.03.2022 și nr. 3 din 12.03.2022.

Potrivit procesului-verbal nr. 1 din 29 ianuarie 2022 s-a indicat că pe 29 ianuarie 2022, Boicenco Victor a lipsit de la locul de muncă fără motiv întemeiat

începând cu ora 08:00 până la 14:00. (f.d.10) Conform procesului verbal nr. 02 din 02 martie 2022 s-a indicat că Boicenco Victor a lipsit de la locul de muncă fără motiv întemeiat începând cu ora 08:00 până la 17:00. (f.d.11) și conform procesului-verbal nr. 03 din 12 martie 2022, Boicenco Victor a lipsit de la locul de muncă fără motiv întemeiat începând cu 08:00 până la 14:00. (f.d.12)

La data de 13 iunie 2022, Boicenco Victor s-a adresat către conducătorul S.R.L. „Clemiro" cu o cerere prealabilă prin care s-a indicat că la 13 iunie 2022, după însănătoșire, din informația CTAS a aflat că este concediat cu data de 12 martie 2022, considerând concedierea sa ilegală fără careva temei juridic și fără a-i fi înmânat document în acest sens, astfel solicitând reclamantul transmiterea copiilor autentificate a ordinului de eliberare in funcție, a contractului individual de muncă precum și ordinul de angajare a sa la întreprinderea nominalizată. Totodată potrivit cererii a solicitat achitarea buletinelor de boală, anularea ordinului de eliberare din funcție cu achitarea salariului pentru întreaga perioadă, cu restabilirea în funcție. (f.d.8)

Boicenco Victor a înaintat prezenta acțiune în instanța de judecată, solicitând admiterea acțiunii civile, anularea ordinului nr. 9 din 12 martie 2022 privind concedierea sa din funcție, restabilirea la locul de muncă în calitate de conducător auto, încasarea salariului pentru întreaga perioadă absenței forțate de la lucru, încasarea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, încasarea sumelor restante inclusiv suplimentului de 0,3% prevăzut de art. 330 Cod muncii R.M, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Ulterior, la data de 01 noiembrie 2022 reclamantul Boicenco Victor a depus cerere de majorare a pretențiilor prin care a solicitat admiterea acțiunii civile, anularea ordinului nr. 9 din 12 martie 2022 privind concedierea sa din funcție, în locul restabilirii la locul de muncă în calitate de conducător auto de încasat 3 salarii medii care constituie 8775 lei (2925 x3 luni), încasarea salariului pentru întreaga perioadă absenței forțate de la lucru, 13 martie 2022 până la ziua ședinței de judecată 02 noiembrie 2022, ce constituie suma de 21937,5 lei (7,5 luni x 2925 lei), încasarea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei, încasarea sumelor restante inclusiv suplimentului de 0,3% prevăzut de art. 330 Codul muncii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 4000 lei.

Prima instanță fiind investită cu examinarea cauzei civile, a respins acțiunea înaintată de Boicenco Victor, ca fiind neîntemeiată.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței de fond în coraport cu argumentele reclamantului Boicenco Victor și cu probele administrate la dosarul civil, Completul de judecată reține caracterul neîntemeiat al hotărârii judecătorești întrucât circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care prima instanță le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, *Hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de proceduă civilă, „*la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*.

Potrivit art. 121 Cod de procedură civilă, „*instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanţe, importante pentru soluționarea justă a cazului*". Iar art. 122 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă „(1) *prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. (2) Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor*".

Completul de judecată analizând materialele cauzei constată că, la caz este anexat ordinul nr. 9 din 12.03.2022 cu privire la concedierea din funcția de conducător auto a lui Boicenco Victor.

Completul de judecată reține că, ordinul în cauză a fost emis în temeiul procesului-verbal de constatare nr. 1 din 29.01.2022, nr. 2 din 02.03.2022 și nr. 3 din 12.03.2022 și totodată, Boicenco Victor a fost concediat din funcția de conducător auto în legătură cu absența nemotivată la locul de muncă la data de 12 martie 2022, începând cu ora 09:00 până la 14.00, conform art. 86 lit. h) din Codul muncii. S-a indicat că, contabilitatea va efectua calcularea și achitarea salariului și indemnizației de concediu neutilizat și s-a indicat că prezentul ordin, poate fi contestat în instanța de judecată Cahul conform legislației în vigoare în condițiile art. 355 a Codului muncii, în termen de 3 luni. (f.d. 9)

Potrivit procesului-verbal nr. 1 din 29 ianuarie 2022 s-a indicat că pe 29 ianuarie 2022, Boicenco Victor a lipsit de la locul de muncă fără motiv întemeiat începând cu ora 08:00 până la 14:00. (f.d.10) Conform procesului verbal nr. 02 in 02 martie 2022 s-a indicat că Boicenco Victor a lipsit de la locul de muncă fără motiv întemeiat începând cu ora 08:00 până la 17:00. (f.d.11) și conform procesului-verbal nr. 03 din 12 martie 2022, Boicenco Victor a lipsit de la locul de muncă fără motiv întemeiat începând cu 08:00 până la 14:00. (f.d.12)

Articolul 9 alin. (2) lit. d) Codul muncii, statuează că, *salariatul este obligat să respecte disciplina muncii.*

Potrivit art. 201 Codul muncii, *disciplina muncii reprezintă obligaţia tuturor salariaţilor de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convenţiile colective, cu contractele colective şi cu cele individuale de muncă, precum şi cu actele normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unităţii.*

Conform art. 202 Codul muncii, *disciplina de muncă se asigură în unitate prin crearea de către angajator a condiţiilor economice, sociale, juridice şi organizatorice necesare prestării unei munci de înaltă productivitate, prin formarea unei atitudini conştiente faţă de muncă, prin aplicarea de stimulări şi recompense pentru munca conştiincioasă, precum şi de sancţiuni în caz de comitere a unor abateri disciplinare.*

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) Codul muncii, *pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice faţă de salariat următoarele sancţiuni disciplinare: a) avertismentul; b) mustrarea; c) mustrarea aspră; d) concedierea (în temeiurile prevăzute la art. 86 alin. (1) lit. g)-r)).*

Conform art. 207 alin. (1) Codul muncii, *sancţiunea disciplinară se aplică de organul căruia i se atribuie dreptul de angajare (alegere, confirmare sau numire în funcţie) a salariatului respectiv*.

Potrivit art. 208 alin. (1) Codul muncii, *până la aplicarea sancţiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară în scris salariatului o explicaţie scrisă privind fapta comisă. Explicaţia privind fapta comisă poate fi prezentată de către salariat în termen de 5 zile lucrătoare de la data solicitării. Refuzul de a prezenta explicaţia cerută se consemnează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului şi un reprezentant al salariaţilor*.

În acord cu art. 209 alin. (1) Codul muncii, *Sancţiunea disciplinară se aplică, de regulă, imediat după constatarea abaterii disciplinare, dar nu mai tîrziu de o lună din ziua constatării ei, fără a lua în calcul timpul aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii sau în concediul medical*.

Potrivit art. 210 Codul muncii, ***sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), în care se indică în mod obligatoriu: a) temeiurile de fapt şi de drept ale aplicării sancţiunii; b) termenul în care sancţiunea poate fi contestată; c) organul în care sancţiunea poate fi contestată***. *(2) Ordinul (dispoziţia, decizia, hotărîrea) de sancţionare, cu excepţia sancţiunii disciplinare sub formă de concediere conform art.206 alin.(1) lit.d) care se aplică cu respectarea art.81 alin.(3), se comunică salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepţionării/înştiinţării, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data emiterii, iar în cazul în care acesta activează într-o subdiviziune interioară a unităţii (filială, reprezentanţă, serviciu desconcentrat etc.) aflate în altă localitate - în termen de cel mult 15 zile lucrătoare şi produce efecte de la data comunicării. Refuzul salariatului de a confirma prin semnătură*

comunicarea ordinului se fixează într-un proces-verbal semnat de un reprezentant al angajatorului şi un reprezentant al salariaţilor. (3) Ordinul (dispoziţia, decizia, hotărîrea) de sancţionare poate fi contestat de salariat în instanţa de judecată în condiţiile art.355.”.

Analizând ordinul nr. 9 din 12.03.2022 din 12 martie 2022 cu privire la concediere din funcția de conducător auto a lui Boicenco Victor, în raport cu normele sus enunțate, Completul de judecată constată că ordinul în cauză nu întrunește cerințele obligatorii prevăzute de norma legală, cum sunt: temeiurile de fapt şi de drept ale aplicării sancțiunii disciplinare. Mai mult ca atât, ordinul în cauză nu a fost adus la cunoștința lui Boicenco Victor în termen de 5 zile așa cum prevede norma sus enunțată.

Angajatorul S.R.L. „Clemiro”, în persoana directorului Mihail Buia la emiterea ordinului nr. 2 din 12.03.2022 nu a indicat care sunt acele circumstanțe constatate ca fiind comise de Boicenco Victor care au servit drept temei pentru concedierea acestuia și în baza căror acte se confirmă abaterea disciplinară comisă de către Boicenco Victor.

În ceea ce privește că procesele-verbale de constatare nr. 1 din 29.01.2022, nr. 2 din 02.03.2022 și nr. 3 din 12.03.2022 au servit drept temei de concediere, Completul de judecată le reține că aceste acte nu pot sta la baza emiterii unui ordin de aplicare a sancțiunii disciplinare, întrucât din procesele verbal în cauză nu este clar în baza cărui act a fost constituită Comisia care a întocmit procesele-verbale în cauză, când a fost constituită Comisia respectivă și care ar fi fost sarcinile de bază ale Comisiei date.

Contextul circumstanțelor enunțate mai sus, denotă că, ordinul nr. 9 din 12.03.2022 a fost emis, fără a conține elementele obligatorii prevăzute de art. 210 Codul muncii, cum este: *temeiul de fapt şi de drept ale aplicării sancțiunii disciplinare.*

În aceste circumstanțe, Completul de judecată ajunge la concluzia că angajatorul, directorul S.R.L. „Clemiro”, Buia Mihail, la emiterea ordinului nr. 9 din 12 martie 2022 cu privire la concedierea din funcția de conducător autor a lui Boicenco Victor nu a respectat dispozițiile legale în acest sens, iar corespunzător procedura de aplicare a sancțiunii disciplinare prevăzute de legislația muncii, raționamente din care respectivul ordin necesită a fi declarat ca fiind nul.

Concluzia instanței de fond precum că „*în aceste condiții, fiind în prezența condițiilor legale de formă şi de fond, instanța constată cu certitudine legalitatea ordinului nr. 9 din data de 12 martie 2022 referitor la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concedierea lui Boicenco Victor”*, este una neîntemeiată şi contradictorie cu conținutul ordinului în sine.

De asemenea, neîntemeiată este și concluzia primei instanțe în sensul că *raportul de muncă cu reclamantul a fost desfăcut pentru un motiv valabil, iar*

acțiunile comise de reclamant în funcția sa de conducător auto, a dus la pierderea încrederii angajatorului către angajat, astfel încât a intervenit condiția legală de întrerupere a raporturilor de muncă din inițiativa pârâtului S.R.L. „Clemiro”.

Totodată, Completul de judecată ține să menționeze că, necătând la faptul că, ordinul nr. 9 din 12.03.2022 a fost emis cu încălcarea prevederilor art. 210 Codul muncii, din Ordonanța privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală și clasarea procesului penal din 27 mai 2022 (f.d. 27-30) rezultă că, temei de pornire a urmăririi penale a constituit cererea lui Boicenco Victor prin care a solicitat întreprinderea măsurilor în privința lui Buia Mihail care la data de 12 martie 2022 în jurul orei 10:00-11:00, în timp se afla la serviciu, l-a agresat fizic lovindu-l în cap, spate și coaste din partea stângă, după care de la 16.03.2022 a fost internat la Spitalul raional Cahul în secția traumatologie. Potrivit materialului acumulat de organul de urmărire penală și din declarațiile lui Șaragov Alexandr, Mihail Pogurschi și a lui Buia Mihail rezultă prezența lui Boicenco Victor la data de 12 martie 2022 la locul de muncă.

Completul de judecată reține că, în ședința instanței de apel reprezentantul apelantul a indicat că, Boicenco Victor nu mai solicită restabilirea la locul de muncă ci a pledat pentru încasarea de la SRL „Clemiro” a 3 (trei) salarii medii în locul restabilirii la locul de muncă.

Potrivit art. 89 din Codul muncii, „*(1) Salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărîre a instanţei de judecată. (2) La examinarea litigiului individual de muncă de către instanţa de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea şi să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. În cazul contestării de către salariatul membru de sindicat a ordinului de concediere, instanţa de judecată va solicita opinia consultativă a organului (organizatorului) sindical privind concedierea salariatului respectiv. (3) Imediat după pronunţarea hotărîrii instanţei de judecată privind restabilirea salariatului la locul de muncă, angajatorul este obligat să emită un ordin de restabilire, pe care îl aduce la cunoştinţa salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepţionării/înştiinţării, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii.”*.

Potrivit art. 90 din Codul muncii, „*(1) În cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. (2) Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absenţă forţată de la muncă într-o mărime care nu va depăşi 12 salarii medii lunare ale salariatului în cazul transferului sau al eliberării nelegitime din serviciu; b) compensarea cheltuielilor suplimentare*

legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiştilor, cheltuielile de judecată etc.); c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului. (3) Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanţa de judecată, ţinîndu-se cont de aprecierea dată acţiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decît un salariu mediu lunar al salariatului. (4) În locul restabilirii la locul de muncă, părţile pot încheia o tranzacţie de împăcare, iar în caz de litigiu - instanţa de judecată poate încasa de la angajator, cu acordul salariatului, în beneficiul acestuia, o compensaţie suplimentară la sumele indicate la alin.(2) în mărime de cel puţin 3 salarii medii lunare ale salariatului.".

Completul de judecată reține că, reprezentantul apelantului Boicenco Victor în ședința instanței de apel nu a mai solicitat restabilirea la locul de muncă a lui Boicenco Victor ci a pledat pentru încasarea de la SRL „Clemiro" a 3 (trei) salarii medii care constituie 8775 lei (2925 lei x 3) în locul restabilirii la locul de muncă, de asemenea a solicitat încasarea salariului pentru întreaga perioadă absenței forțate de la lucru de la 12.03.2022 până ziua ședinței de judecată 11 martie 2025 – 35 luni x 2925 lei = 102375 lei; încasarea prejudiciului moral în sumă de 100 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată de 4 000 lei. Iar referitor la încasarea sumelor restante inclusiv suplimentului de 0,3% prevăzut de art. 330 CM R.M. a menționat că suma în cauză a fost achitată lui Boicenco Victor.

Instanța de apel reține că potrivit extrasului din contul curent al persoanei asigurate pentru perioada 18.05.2021 – 12.03.2022 Boicenco Victor a beneficiat de salariu în cadrul S.R.L. "Clemiro" pentru perioade scurte și lungi de timp, dar potrivit datelor din acest tabel în perioada 01 februarie 2022 – 28 februarie 2022 Boicenco Victor a beneficiat de un salariu pentru o lună integrală. Astfel, având în vedere nulitatea actului prin care Boicenco Victor a fost concediat, Completul de judecată reține că, pretenția apelantului privitor la încasarea de la SRL „Clemiro" în beneficiul lui Boicenco Victor a 3 (trei) salarii medii care constituie 8775 lei (2925 lei x 3) în locul restabilirii la locul de muncă este una întemeiată.

Conform art. 327 alin.(1) Codul muncii, *(1) Partea contractului individual de muncă (angajatorul sau salariatul) care a cauzat, în legătură cu exercitarea obligaţiilor sale de muncă, un prejudiciu material şi/sau moral celeilalte părţi repară acest prejudiciu conform prevederilor prezentului cod şi altor acte normative*.

Potrivit art. 330 Codul muncii, „*(1) Angajatorul este obligat să compenseze persoanei salariul pe care aceasta nu l-a primit, în toate cazurile privării ilegale de posibilitatea de a munci. Această obligaţie survine, în particular, în caz de: b) eliberare ilegală din serviciu sau transfer ilegal la o altă muncă în condițiile art. 90 alin. (2) lit. a)".*

Totodată, având în vedere același salariu de 2925 lei pe care Boicenco Victor l-a primit în calitate de șofer la S.R.L. „Clemiro”, Completul de judecată consideră necesar de a încasa de la angajatorul S.R.L. ”Clemiro” în beneficiul lui Boicenco Victor plata salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu pe perioada de la 12 martie 2022 până la 11 martie 2025 în sumă de 102 375 (una sută mii trei sute șaptezeci și cinci) lei lei, reieșind din calcul pe care partea apelantă l-a efectuat și l-a prezentat instanței (f.d. 102).

Referitor la pretenția ce ține de încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, Completul de judecată ține să menționeze că, înaintând acțiunea în judecată și cererea de concretizare a pretențiilor, reclamantul Boicenco Victor a solicitat şi încasarea de la S.R.L. ”Clemiro” a prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

Potrivit art.329, alin.(1),(2) Codul muncii, *„(1) Angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel. (2) Prejudiciul moral se repară în formă bănească sau într-o altă formă materială determinată de părţi. Litigiile şi conflictele apărute în legătură cu repararea prejudiciului moral se soluţionează de instanţa de judecată, indiferent de mărimea prejudiciului material ce urmează a fi reparat.”*.

Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului, potrivit art. 90, alin. (3) din Codul muncii.

Apelantul Boicenco Victor solicită repararea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

În conformitate cu art. 2036 alin.(1) Cod civil, *„(1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial”*.

Potrivit art. 1437 alin.(1) Cod civil, *„(1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.”*.

La stabilirea cuantumului prejudiciului moral, Completul de judecată va ține cont de circumstanțele cauzei civile, de acțiunile angajatorului S.R.L. „Clemiro” și de drepturile salariale încălcate, anume că apelantul a fost privat ilegal de posibilitatea de a munci și de a obține surse financiare pentru întreținerea sa.

Însă, în același timp instanța de apel consideră că suma de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral solicitată de apelant este una exagerată.

Prin urmare, pretențiile privitor la încasarea prejudiciului moral urmează a fi admise parțial și de încasat suma de 3000 lei cu titlu de prejudiciu moral de la S.R.L. „Clemiro” în beneficiul apelantului Boicenco Victor, care va constitui o reparație suficientă și echitabilă pentru cauzarea daunei morale și, care în coroborare cu faptul că apelantului Boicenco Victor i-au fost admise pretențiile și, restabilite drepturile, este apreciată ca o satisfacție destulă și, în corespundere cu prevederile art. 90 Codul muncii.

Totodată, Boicenco Victor a solicitat și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, „*Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.”*.

Potrivit materialelor dosarului (f.d.88) Boicenco Victor a achitat suma de 200 cu titlu de taxă de timbru la depunerea cererii de apel, fapt confirmat prin chitanța de plată nr. 358710699 din 24 iunie 2025.

Potrivit art. 94, alin. (1) Cod de procedură civilă, *„(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.”*.

Vis-a-vis de cele constatate, prin prisma prevederilor art. 94 Cod de procedură civilă, Comletul de judecată va dispune încasarea de la S.R.L. „Clemiro” în beneficiul lui Boicenco Victor suma de 200 lei cu titlu compensării cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de timbru.

În ceea ce privește solicitarea apelantului privitor la încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică, Completul de judecată nu a reținut la materialele cauzei careva bonuri de plată a taxei pentru asistența juridică acordată acestuia, motive din care capătul de pretenție respectiv urmează a fi respins ca fiind neîntemeiat.

Având în vedere aspectele de fapt și de drept enunțate mai sus, Completul de judecată ajunge la concluzia de a admite apelul reclamantul Boicenco Victor și avocatul Galupa Marina, casează integral hotărîrea Judecătoriei Cahul sediul central din 10 noiembrie 2023 și se emite o nouă hotărâre.

Conducându-se de prevederile art. 90 alin. (1)-(4) art. 329, art. 332 Codul muncii, art. 385 lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul judiciar, -

D E C I D E:

Se admite apelul declarat de către reclamantul Boicenco Victor și avocatul Galupa Marina.

Se casează integral hotărîrea Judecătoriei Cahul sediul central din 10 noiembrie 2023 și se emite o nouă hotărâre după cum urmează.

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Boicenco Victor.

Se anulează ordinul nr. 9 din 12.03.2022 privind concedierea lui Boicenco Victor din funcția de conducător auto.

Se încasează de la SRL „Clemiro” în beneficiul lui Boicenco Victor suma de 8775 (opt mii șapte sute șaptezeci și cinci) lei cu titlu a 3 (trei) salarii medii în locul restabilirii la locul de muncă.

Se încasează de la SRL „Clemiro” în beneficiul lui Boicenco Victor suma de 102 375 (una sută mii trei sute șaptezeci și cinci) lei cu titlu de salariu pentru întreagă perioadă absenței forțate de la lucru.

Se încasează de la SRL „Clemiro” în beneficiul lui Boicenco Victor suma de 3 000 (trei mii) lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral.

Se încasează de la SRL „Clemiro” în beneficiul lui Boicenco Victor suma de 200 (două sute) lei cu titlu compensării cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de timbru.

Decizia este executorie, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Movilă Vitalie

Judecătorii Gorlenco Inga

Serghei Pilipenco